

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/439/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714201729
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6714201729.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému Q. O., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom S. XXXX/X, XXX XX G. (do 30. 06. 2016 zastúpený opatrovníčkou P. M., tajomníčkou Okresného súdu Brezno), za účasti OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, 040 13 Košice, IČO: 42 247 268, (do 30. 06. 2016 vystupujúce v pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného), právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, so sídlom Stará Baštova 2, 040 01 Košice, o zaplatenie 2571,84 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/18/2014-118 zo dňa 15. 06. 2016, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť (pôvodnému) vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania vo výške 118,65 Eur, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, na účet jeho právneho zástupcu, do siedmich dní od právoplatnosti tohto uznesenia (druhý výrok), **p o t v r d z u j e.**

OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, 040 13 Košice, IČO: 42 247 268 (do 30. 06. 2016 vystupujúce v pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného) náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“, resp. „súd prvej inštancie“, event. „prvoinštančný súd“) uznesením zo dňa 15. 06. 2016 žalovanému nepriznal náhradu trov konania (prvý výrok), žalobcovi uložil povinnosť nahradiť (pôvodnému) vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 118,65 Eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, na účet jeho právneho zástupcu, do siedmich dní od právoplatnosti tohto uznesenia (druhý výrok). O trovách (pôvodného) odvolacieho konania okresný súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov (strán sporu) nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania (tretí výrok).

O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa v tom čase platného ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“). Okresný súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že žalovaný bol v konaní úspešný v pomere 77,14 %, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Žalovaný si neuplatnil náhradu trov konania a ani z obsahu spisu mu žiadne trovy nevyplýnuli, súd prvej inštancie mu potom náhradu trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník na strane žalovaného si náhradu trov konania uplatnil a vyčíslil, preto mu súd prvej inštancie priznal voči žalobcovi náhradu len pomernej v časti a to 54,28 %, teda vo výške 118,65 Eur za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 05. 05. 2014 a vyjadrenie k žalobe dňa 02.10.2014) 2x 101,25 Eur, režijný paušál 2x 8,04 EUR, z toho pomerná náhrada trov právneho zastúpenia 54,28 % zo sumy 218,58 Eur.

Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že pri posúdení miery úspechu v odvolacom konaní prihliadol na to, že žalobca sa odvolal do druhého a tretieho výroku rozhodnutia. Jeho odvolaniu v časti bolo vyhovené (tretí výrok rozsudku okresného súdu bol zrušený) a v časti bolo jeho odvolaniu nevyhovené (druhý výrok rozsudku okresného súdu bol potvrdený). Vedľajší účastník navrhol, aby odvolací súd potvrdil všetky výroky rozhodnutia súdu prvej inštancie. Na základe uvedeného prvoinštančný súd vyhodnotil mieru úspechu žalobcu aj žalovaného v pomere 50:50, a preto žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože miera ich úspechu bolo rovnaká.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, konkrétne do výroku o náhrade trov konania (pôvodného) vedľajšieho účastníka na strane žalovaného (druhý výrok), podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok rozhodnutia zmenil a (pôvodnému) vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, pretože dôvod, na základe ktorého súd rozhodol o priznaní nároku na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. je nezistiteľný. Uvedené ustanovenie výslovne upravuje dva spôsoby rozhodnutia o náhrade trov v prípade, ak každý z účastníkov má vo veci úspech len čiastočný. Dôvod, pre ktorý sa súd rozhodne aplikovať jednu alebo druhú možnosť by však mal byť z rozhodnutia zistiteľný. Predmetné rozhodnutie uvedené nespĺňa, a preto je úvaha súdu o priznaní náhrady časti trov konania a trov právneho zastúpenia nepreskúmateľná. Ďalej konštatoval, že prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol ani žiadny dôvod na vysvetlenie toho, prečo (pôvodný) vedľajší účastník, ktorý je zo zákona považovaný za odborne a personálne vybaveného má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za také úkony, ktoré má urobiť sám.

3. Pôvodný vedľajší účastník ani žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

4. Súd prvej inštancie napadnuté uznesenie vydal dňa 15. 06. 2016 s tým, že odvolaciemu súdu bola vec predložená dňa 29. 11. 2016. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v zmysle § 470 ods. 1 stanovuje, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP však platí, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania (pôvodného) vedľajšieho účastníka (druhý výrok) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplata sumy 2571,84 Eur s príslušenstvom. Dňa 05. 05. 2014 bolo prvoinštančnému súdu doručené oznámenie subjektu - OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v Košiciach, že vstupuje do tohto súdneho konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného. Súd prvej inštancie o žalobe rozhodol rozsudkom č. k. 6C/18/2014-75 zo dňa 20. 10. 2014 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 587,95 Eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne z uvedenej sumy od 08. 12. 2011 do zaplata, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok) a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania (tretí výrok). Voči druhému a tretiemu výroku podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 12Co/47/2015-108 zo dňa 31. 03. 2016 rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok) potvrdil a vo výroku o trovách konania (tretí výrok) zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie.

7. V prejednávanej veci je zjavné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy (v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, t.j. zo Zmluvy o revolvingovom úvere).

8. Pretože ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravovalo, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver, a to - vedľajší účastník mal (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a samozrejme mal i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia

§ 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrila i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi mohla byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vzniklo tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

9. Odvolací súd konštatuje, že o náhrade trov konania pred prvoinštančným súdom okresný súd správne rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie náležitým spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie ohľadne náhrady trov konania pred prvoinštančným súdom (aplikáciu právneho predpisu, vyplýva z neho postup prvoinštančného súdu, na základe ktorého zistil pomer úspechu na strane žalovaného, vyjadril sa k účelnosti uplatnených trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, uviedol, za ktoré úkony právnej služby mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia a špecifikoval výšku tarifnej odmeny vrátane režijného paušálu za ten - ktorý úkon právnej služby).

10. Výšku priznaných trov právneho zastúpenia odvolací súd nepreskúmaval, pretože je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný a žalobca v odvolaní nenamietal (resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnil) správnosť výpočtu vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznaných trov konania, resp. trov právneho zastúpenia. Odvolací súd sa preto obmedzil na preskúmanie namietanej dôvodnosti a účelnosti priznanej náhrady trov konania a ich výšku už nepreskúmaval.

11. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania (pôvodného) vedľajšieho účastníka (druhý výrok) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

12. Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia prvoinštančného súdu (prvý výrok, tretí výrok) zostali nedotknuté (§ 367 ods. 3 CSP).

13. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bolo v odvolacom konaní plne úspešné OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice (do 30. 06. 2016 vystupujúce v pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného), preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnilo a z obsahu spisu žiadne trovy odvolacieho konania na jeho strane nevyplývajú, odvolací súd mu ich nepriznal.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).